

STAROŻYTNOŚĆ – do 476 r.n.e. (od połowy IV tysiąclecia, do upadku cesarstwa rzymskiego w roku 476)

Fundamenty kultury europejskiej – co zawdzięczamy starożytnej Grecji, Rzymowi, judaizmowi i chrześcijaństwu

Mity – definicja, funkcje, podział ze względu na tematykę

Główni bogowie i dziedziny, którymi się opiekowali, a także herosi i bohaterowie mitów: Prometeusz, Syzyf, Dedal i Ikar, Edyp, wojna trojańska (*Iliada* Homera), Zeus, Hera, Posejdon, Hades, Hermes, Hefajstos, Atena, Artemida, Ares, Dionizos, Eol, Eris, Mojry, Nike, Temida, Tanatos, Apollo, Afrodyta, Demeter, Eros, Persefona, Hestia, Ares

Cechy eposu na podst. *Iliady* (mit trojański)

Budowa tragedii antycznej i definicje z nią związane, np. hamartia, reguła trzech jedności

Twórczość Horacego, Safony

Filozofia: stoicyzm, epikureizm, cynizm, hedonizm; Sokrates, Platon, Arystoteles

Pojęcia: mimesis, decorum, katharsis, hamartia, hybris, fatum, dytyramb, ironia tragiczna, wina tragiczna, tragizm, monoteizm, politeizm, Dionizje, anakreontyk, poezja tyrtejska, przypowieść (parabola), apokalipsa, psalm, topos, archetyt, kalokagatia

Sztuka: ideał piękna, style w sztuce (dorycki, joński, koryncki)

Król Edyp: gatunek, treść, bohaterowie, tematyka, problematyka, mit o Labdakidach

Biblia: Ks. Rodzaju, Ks. Hioba, Ks. Koheleta, Ks. Psalmów, Pieśń nad Pieśniami, Ewangelie (przypowieści biblijne), Apokalipsa św. Jana

Tematyka ksiąg: historyczne, np. Ks. Sędziów, Ewangelie; dydaktyczne (mądrościowe), np. Ks. Hioba, Listy Apostolskie; profetyczne (prorockie), np. Ks. Izajasza, Apokalipsa św. Jana

Cechy stylu biblijnego: apostrofy, tryb rozkazujący, powtórzenia, paralelizmy, alegoryzm, symbolizm, podniosły, uroczysty styl, krótkie zdania, często rozpoczynające się od spójników, sentencje i aforyzmy,

Związki frazeologiczne z mitologią i Biblią (np. stajnia Augiasza, syzyfowa praca; zakazany owoc, manna z nieba)

Nawiązania do mitologii i Biblii w literaturze późniejszych epok. Antyk – ok. 4 tys. lat do 476 r.; politeizm, monoteizm